

Posudek bakalářské práce

Stanislav Volčik: Čínsko-japonské bilaterální vztahy

Předkládaná bakalářská práce si vytkla za cíl náročný úkol zhodnocení čínsko-japonských vztahů od konce druhé světové války. Přiznám se, že jsem při hodnocení práce na rozpacích, a to z řady níže uvedených důvodů.

Největším problémem práce je její široký záběr, a tomu bohužel odpovídající obsahová a interpretační roztržitost. Na práci jde vidět, že probíraná tematika autora zajímá, dal si práci se studiem celé řady zdrojů a odborné literatury a věnoval psaní práce jistě dost času. Na druhou stranu autorova snaha obsáhnout v práci téměř vše, co o dané problematice nastudoval, způsobuje, že jeho výzkumný záměr je často velice nekoherentní a postrádá jednotící výzkumný problém, který by celá práce reflektovala. Přeci jen hodnotit bilaterální čínsko-japonské vztahy v posledních přibližně 70 letech (anebo i v kratším časovém úseku) je velice náročný úkol, který se zdaří pouze málo výzkumníkům. Stěží se tedy může jednat o náplň bakalářské práce, i přes vysoce nadstandardní rozsah předkládaného textu.

V úvodu práce autor nenabízí žádné výzkumné otázky, ale přesto deklaruje, že práce má ambici zkoumat hypotézu, která hovoří o pozitivním vlivu vzrůstající ekonomické spolupráce Číny a Japonska na jejich bilaterální vztahy. Přesto ale není asi první 80 stran práce zřejmé, jak to bude autor zkoumat. Až v poslední kapitole práce autor přichází s tím, že bude bilaterální vztahy obou zemí zkoumat prizmatem tzv. obchodního liberalismu. To je jistě jedna z logických možností, jak na celou problematiku nahlížet, bohužel se však takříkajíc nepotkává s asi 90 procenty textu práce. Poslední část práce lze označit za analyticky nejzdařilejší, bohužel se však jedná pouze o malou část práce, aniž by bylo zřejmé, proč tomu tak je.

V práci nalzáme doslova obrovské množství informací o historii obou států, jejich mezinárodní politice, ekonomickém vývoje, stavu společnosti apod. Autor dokonce na závěr práce zahrnul přílohu, která se věnuje religionistickému a filosofickému vývoji východní Asie. Ale pokud tyto informace neslouží k naplnění jasně deklarovaného výzkumné cíle, působí častokrát poněkud samoučelně. Autor si jistě dal práci se všemi možnými tabulkami, grafy, přehledy, mapami a diagramy v textu obsaženými, nicméně důvod jejich uvedení v textu není vždy zřejmé, nehledě na jejich příspěvek zodpovězení platnosti autorem stanovené hypotézy.

Druhým problematickým bodem práce je formální stránka. Mnohdy se v práci objevují rozdílné fonty písma, častokrát jsou některé uvedeny tučně (aniž by bylo jasné proč), někdy je pozměněno řádkování, odstavce textu nejsou odsazeny, nadpisy nejsou číslovány apod.

S ohledem na to, kolik je v práci použito literatury a pramenů je téměř šokující, že konečný seznam literatury nevydá ani na jednu stranu, tj. drtivá většina použité literatury je uvedena pouze v poznámkách pod čarou. Práce vůbec nepoužívá citační normu Katedry politologie, na druhou stranu se práce alespoň drží jednotné citační normy, ač je poněkud pochybného charakteru. S tím souvisí také dosti špatná kvalita jazykového podání. Nemluvě o hrubých chybách v interpunkci a psaní velkých písmen (!) tak se práce vyznačuje téměř neúnosným množstvím žurnalistických vyjádření, takže text někdy připomíná spíše novinový komentář, než akademický text.

Obecně řečeno, práce v sobě skrývá velký potenciál, který ale v mnohém zůstává nevyužit. Autor se měl držet zkoumání vlivu ekonomických vazeb a jejich vlivu na bilaterální vztahy (například), což by celému textu přidalo na tolik postrádané koherenci. Nebo mohla práce sledovat bezpečnostní vztahy speciálně s ohledem na spor o souostroví Senkaku, což je ale opět pouze jedna z interpretačních linií, kterou text sleduje. Místo toho se celá práce utápí v detailech, kde mnohdy ani není jasné, proč se právě dozvídáme to, či ono. To je z hlediska celkového vyznění práce o mnoho důležitější, než občasné historické či jiné nepřesnosti.

Práci doporučuji k obhajobě s tím, že autor v příštích svých případných pracích bude více dbát na kvalitu, než na kvantitu a bude se snažit o ucelenější práci, než jakou představil v posuzovaném textu.

V Hradci Králové, 17. 8. 2017

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.